

ÎNVIERE

Mi-e sufletul aspră povară
Trecut de-a iubirilor vară
Ce-așteaptă să zboare-n afară
În zbaterea vieții amară...

Și-n seara ce cade pe țară
Fiori de-ntuneric presară
'N Eden și cu Eva-ntr-o doară
Adam spre Infern se coboară...

Și-i aerul plin de cotoară
De mere acrite-n afară
Și mii de copaci mă-împresoară
Și-s singur și gol și-i spre seară...

Și-i frig și mi-e frică și zboară
Iubirea trădată prin țară
Și-n vântul ce mă înfășoară
Sunt prins de-ale Morții izvoară...

.....

Și-i noapte din nou peste țară
Și sufletu-n văi se coboară
De-adânc întuneric și iară
Te-așteaptă să vii Primăvară...
